

[Grøndahl.]

slået en række ændringer, om hvilke det kan siges, at de betyder en ajourføring og en forenkling af inddrivelsesreglerne.

Af nye punkter må bemærkes, at bidrag, der hviler på aftale mellem parterne, efter loven kan inddrives, og at omkostningerne ved inddrivelse af underholdsbidrag, der ikke kan fås hos skyldneren, nu skal afholdes af statskassen, at indtægtsarter, hvor inddrivelse kan finde sted, er blevet tydeliggjort og udvidet, at reglerne om afsoningstiden er blevet tilpasset den stigning, der har fundet sted i bidragenes størrelse, at der bliver en grænse for afsoning af bidrag, som har været forfaldne i mere end 5 år, samt at skyldneren, når der meddeles pålæg om tilbageholdelse, kan kræve sine indsigelser mod bidragskravet prøvet af fogden.

Jeg vil kort omtale nogle af lovparagraferne.

§ 3 bestemmer, at skyldneren skal give myndighederne de for inddrivelsen af bidraget fornødne oplysninger om sine økonomiske og personlige forhold; men kun hvis det forlanges, skal personligt fremmøde finde sted. Efter min opfattelse ville et tvungent personligt fremmøde, altså som hovedregel, give bedre resultater, men det er måske vanskeligt at gennemføre i praksis.

§ 11 bestemmer, at bidragsskyld på 300 kr. eller derunder afsones med én dag for hver 10 kr. Beløb derover afdrages med 25 kr. Er dette spring ikke for stort?

Ifølge § 19 skal en skyldner, der agter at tage bopæl i lande ud over de nordiske og andre lande, hvormed vi har overenskomst om disse forhold, opfylde sin bidragspligt eller stille sikkerhed derfor, og i stk. 2 er det bestemt, at politimesteren, i København overpræsidenten, hvis en sådan sikkerhed ikke er stillet, kan bestemme, at fremtidige bidrag for en nærmere fastsat periode skal kunne inddrives straks.

Jeg ved ikke, om det her f. eks. ved et cirkulære fra justitsministeriet er hensigten at give myndighederne retningslinjer. Ellers kan det risikeres, at afgørelser af denne art kan blive så uens, at det i nogle kredse kan blive ensbetydende med en stavnsbinding af den bidragydende, selv om han ikke i nogen måde har tænkt sig at unddrage sig sine forpligtelser. Bidrag til en ægtefælle over en periode af f. eks. 10 år kan beløbe sig til

en formue, som måske er den kapital, den bidragspligtige nødvendigvis skal have for at kunne starte i det fremmede.

Denne paragraf er efter min mening for-
tolkningsmæssig en vanskelig paragraf. Den kan anvendes normalt og rimeligt, men det kan ikke udelukkes, at den også kan bruges på en sådan måde, at resultatet bliver ganske urimeligt.

§ 23 indeholder i stk. 2 en bestemmelse om, at tilbageholdelse i løn og afsoning kan ikke ske for bidrag, som har været forfaldne i mere end 5 år. Kan det ikke tænkes, at denne forældelsesfrist kan give anledning til misbrug fra vrangvillige og udspekulerede bidragydere?

Vi er velvilligt indstillede over for lovforslaget, især hvor reglerne skærpes, men vil gerne se resultaterne af en udvalgsbehandling.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Jeg takker samtlige ærede ordførere for den velvilje, der er udtalt over for dette lovforslag. Det er klart, at de problemer, der er rejst, vil blive diskuteret i udvalget. Den statistik og andre oplysninger, som enkelte ærede ordførere efterlyste, vil vi prøve at fremskaffe.

Navnlig det ærede medlem fru Else-Merete Ross forekom mig noget skeptisk over for visse af bestemmelserne, men det er klart, at også de videregående tanker, som det ærede medlem har gjort sig om disse problemer, vil indgå i drøftelserne i udvalget.

Jeg kan måske sige det samme til det ærede medlem hr. Grøndahl, der ikke bliver medlem af udvalget, at de synspunkter, han har gjort gældende, naturligvis vil blive undersøgt under den kommende udvalgsbehandling, og at han kan regne med at få svar på sine spørgsmål ved anden behandling.

Der er kun en enkelt ting, jeg gerne vil nævne i anledning af det, der er sagt. Det ærede medlem hr. Søren Andersen ønskede oplysning om, hvorvidt kvindeorganisationerne havde gennemtvunget den retlige ligestilling mellem mand og kvinde i afsonings-spørgsmål. Om det er muligt at trænge til bunds heri, tør jeg ikke sige, men et forsøg, et hæderligt forsøg, skal blive gjort.

Hermed sluttede forhandlingen.